

VẤN ĐỀ THUỐC

Khi Phật đang du hành tại nước Câu-tát-la, Tôn giả Xá-lợi-phất bị lên cơn động phong. Các Tỳ-kheo bèn đem sự việc ấy đến bạch đầy đủ lên Thế Tôn. Phật liền hỏi:

- Nay Tỳ-kheo! Cần phải dùng thuốc gì?

- Bạch Thế Tôn! Cần dùng Ha-lê-lặc.

- Từ nay về sau Ta cho phép Tỳ-kheo bệnh được uống ha lê lặc.

Thế rồi Phật nói với các Tỳ-kheo:

- Đợi khi Ta trở về lại thành Xá-vệ, nhắc lại Ta, Ta sẽ quy định về vấn đề thuốc men cho các đệ tử.

Khi Phật trở về thành Xá-vệ, các Tỳ-kheo bèn bạch với Phật:

- Bạch Thế Tôn! Xin Thế Tôn hãy vì các đệ tử mà chế định về việc thuốc men, giờ đây là đúng lúc.

- Nay các Tỳ-kheo! Từ nay về sau Ta cho phép các Tỳ-kheo bệnh được uống thuốc. Về thuốc có các loại: Củ đúng thời, củ phi thời. Cũng vậy, cộng, vỏ, lá, quả, nước uống.

- Củ đúng thời: Củ cải, củ hành, củ khẩn xoa, củ a lam phù, củ khoai nước, củ ma đậu la, củ sen. Các thứ đó ăn chung với thức ăn, nên gọi là củ đúng thời.

- Củ (rễ) phi thời: Rễ cây bà tra, rễ cây lá lốt, rễ cây dương liễu, rễ cây khư đề la, rễ cây tô kiện xà. Các loại như vậy không ăn chung với thức ăn, nên gọi là rễ phi thời. Ngoài ra, các loại cộng, vỏ, lá, hoa, trái cũng như vậy.

- Nước uống: Gồm có nước uống đúng thời, nước uống phi thời.

- Nước uống đúng thời: Tất cả nước gạo, nước bột gạo, sữa, sữa chua, nước trong. Đó gọi là nước uống đúng thời.

- Nước uống phi thời: Tất cả loại đậu, tất cả ngũ cốc, tất cả loại thóc đem ngâm nước mà đầu không nứt ra, và tô, dầu, mật, đường phèn.

Đó gọi là nước uống phi thời.

Nếu Tỳ-kheo bị bệnh mà thầy thuốc nói: “Cho ăn sẽ sống, không cho ăn sẽ chết”, thì nên đem một cái nồi rửa bảy lần cho thật sạch, rồi lấy một nắm thóc đãi kỹ bỏ vào một cái túi buộc chặt lại, để vào trong nồi nấu mà đầu hạt thóc không nứt ra, đoạn đưa cho người bệnh uống.

Tất cả đất cũng có loại đúng thời, có loại phi thời; trừ tám loại tro, ngoài ra các loại tro khác cũng có loại đúng thời, có loại phi thời. Đó gọi là vấn đề thuốc men.
